



လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပုလ္လသတ်

ဘဝတစ်ခုလုံးပေးရဲတယ်



ပ န : ချီ သိ န် : ဓ ဓ ဩ ည်

အခန်း (၁)

"ဘဝတစ်ခုလုံး ပေးရဲတယ်"

နှင်းသစ္စာ သည် နေ့ အလုပ်စတင်ခန့်ခြင်းခံလိုက်ရသည် မို့ သိပ်ပျော်နေသည် ။ မန်နေဂျာဦးမြအတွက် လက်ဆောင်တစ်ခုပေးဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး စူပါဝမ်းသို့ဝင်ကာ တစ်ခုခုဝယ်မည်ဟု စိတ်ကူးသည် ။

စူပါဝမ်းကုန်တိုက်သို့ရောက်ပြီး ဟိုငေးသည် ငေးနှင့် ဝယ်စရာကိုရွေးရင်း အချိန်အတော်လင့်သွားသည် ။ နောက်ဆုံး ပိုးယောပုဆိုး အကောင်းစားတစ်ထည်ကို ဝယ်လိုက်သည် ။

လက်ကနာရီကို ငုံ့ကြည့်ပြီး မျက်လုံးပြူးသွားသည် ။ ပထမဦးဆုံး ရုံးတက်သည့်နေ့မှာ ရုံးချိန်နောက်ကျသည် ကိုမဖြစ်ချင်၍ ရုံးချိန်မီရန် အမြန်ပြေးရတော့မည်ဖြစ်သည် ။

"အငှားကားနဲ့ သွားမှ ဖြစ်တော့မယ်"

ထိုသို့စိတ်ကူးပြီး လှေကားကနေ အပြေးအလွှားဆင်းခဲ့သည် ။ လှေကားပေါ်မှ လူတချို့ တက်ဆင်းနေသည် ။ တက်လာသောသူတစ်ယောက်ကိုရှောင်ရင်းနှင့် နောက်ကတက်လာသောလူတစ်ယောက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းလေးတိုက်မိသည် ။

"အို"

"ဟာ"

တိုက်မိသံကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ပါးစပ်က အသံတွေထွက်သွားသလို နှင်းသစ္စာရဲ့ လက်ထဲက ပုဆိုးထုပ်ပြုတ်ကျပြီး ထိုသူ့လက်ထဲ ပိုက်ဆံအိတ်က ပြုတ်ကျသည် ။ နှင်းသစ္စာက သူ့ကြောင့်ဖြစ်ရသည် မို့ တောင်းပန်လိုက်သည် ။

"ဆောရီးနော်"

ထိုသို့တောင်းပန်ပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ကိုကောက်ယူကာ ခပ်မြန်မြန်ပဲ ကိုယ်ကိုမတ်လိုက်ပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ပိုင်ရှင်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည် ။

ယောက်ျားပီသစွာ ခန့်ညားချောမွေ့သော ယောက်ျားပျိုတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်သည် ။ ရုပ်ရည်အလွန်ခန့်လွန်းသော ထိုသူကို ခပ်ငေးငေးကြည့်မိသည် ။

ထိုသူက အရပ်မြင့်မြင့်၊ ခပ်သွယ်သွယ်နှင့် ပါးပါးလျားလျား ချစ်စရာ ကောင်းလွန်းသော မိန်းကလေးကို တစ်ချက်ငေးခနဲ ကြည့်မိသည် ။ နှင်းသစ္စာက နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်တောင်းပန်သည် ။

"မတော်လို့ ပါနော်"

နှင်းသစ္စာရဲ့ လက်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကိုလှမ်းယူရင်း မခိုးမခန့် မဲ့ပြီး တစ်ခုကိုပြီးပြီး ချာခနဲလှည့်သွားသည် ။

"မိန်းကလေးရေ ဒီနည်းကရိုးနေပြီ၊ တခြားနည်းစဉ်းစားလိုက်ဦး"

ထိုသူက စိတ်ထဲကနေ လှောင်ရယ်ပြီး ပြောလိုက်သည် ။ မိန်းကလေးတော်တော်များများက သူ့ကို နည်းမျိုးစုံနှင့် ချဉ်းကပ်ကြသည် ။

"မင်း စောစောက သုံးလိုက်တဲ့ နည်းမျိုးကို ငါကြုံပြီးသားပါကွာ၊ ငါ့

အတွက် ရိုးနေပြီ"

နှင်းသစ္စာက တမင်သက်သက် အကွက်ဖန်လိုက်သည် လို့ ထင်ပြီး နှင်းသစ္စာကို အထင်သေးစွာ စိတ်ထဲက ပြောလိုက်သည်။ နှင်းသစ္စာက မျက်နှာထားကြီးတစ်မျိုးနှင့် သူ့ကို ခပ်ကြောင်ကြောင်လေးကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

"ဧကန္တ ဘဝင်ကြီးပဲထင်ပါရဲ့ ငါ့ကိုကြည့်သွားလိုက်တာ အထင်သေးတဲ့ အကြည့်နဲ့ "

"မုန်းစရာကောင်းလိုက်တာ"

နှင်းသစ္စာက ဂရုမစိုက်အားဘဲ၊ ကုမ္ပဏီသို့ အမြန်ရောက်ရန် အပြေးနှင်ရပါတော့သည်။ ထိုသူက နှင်းသစ္စာကို ကျော်ဖြတ်သွားပြီးမှ နှင်းသစ္စာရဲ့ ဖြူစင်ရိုးသားသော မျက်လုံးပြာပြာလေးကို သတိရမိလိုက်ပြီး နောက်ကြောင်းကို သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

နှင်းသစ္စာရဲ့ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်တွေ့လိုက်ရ၍ ဝမ်းနည်းသလို စိတ်မကောင်းသလို ဟာတာတာကြီး ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

"ငါ့နှယ်နော် အမှတ်တမဲ့ ကြွေလိုက်မိတယ်၊ မိန်းမတွေအားလုံး ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲတွေပါပဲလေ"

တဒဂ် သာယာလိုက်မိသော သူ့စိတ်ကို ရင်ထဲကနေ ခါထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ကိုယ့်ခရီးကို ကိုယ်ဆက်လိုက်သည်။ နှင်းသစ္စာက အငှားကားတစ်စီးကို ဈေးတောင်ဆစ်ချိန်မရအောင် ငှားလိုက်ပြီး ကုမ္ပဏီသို့ လှမ်းခဲ့ရပါတော့သည်။

အခန်း (၂)

နံနက်ကိုးနာရီမခွဲမီမှာ ပဲ နှင်းသစ္စာက ကုမ္ပဏီသို့ရောက်သွားပါသည်။ ။ မန်နေဂျာဦးမြက သူ့နောက်ကရောက်လာသည် မို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပါပဲ။

နှင်းသစ္စာက မန်နေဂျာရဲ့ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ။ ချိုမြသောအပြုံးတွေနှင့် မန်နေဂျာကို ပြုံးချိုစွာ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

"နှင်းသစ္စာ ဒီနေ့ အလုပ်စဆင်းရပြီနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး"

နှင်းသစ္စာ ဝယ်လာသောလက်ဆောင်ကို စားပွဲပေါ်သို့တက်လိုက်သည်။ ။

"ဦးကို နှင်း ကန်တော့တာပါ"

"ဒါတွေ မလိုပါဘူးကွယ်၊ မင်းအရည်အချင်းနဲ့ ဒီအလုပ်ကို မင်းရတာပါ"

"ဦးရယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နှင်း ကျေးဇူးတင်လို့ ကန်တော့တာ လက်ခံပါနော်"

နှင်းသစ္စာက အတင်းပေးတော့မှ ဦးမြက လက်ခံလိုက်သည်။ ။ နှင်းသစ္စာက အလုပ်ထက် မင်းမော်ကုမ္ပဏီတွင် လခပိုကောင်းစွာရသည့်အ

တွက် ကျေနပ်နေသည် ။ အလုပ်ကို ပိုပြီးကြိုးစားလုပ်ပြမည်ဟု စိတ်ကူး လိုက်သည် ။

ကွန်ပျူတာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်ထားသည့်အတွက် ပို၍ ဟန်ကျနေသည် ။ ဦးမြက သူ့ကို အတွင်းရေးမှူး မာလာနွယ်ထံသို့ ခေါ် သွားသည် ။

"မာလာနွယ်ရေ ဒီမှာ ထွက်သွားတဲ့ လက်ထောက်အစားပြန်ရပြီး နှင်းသစ္စာကို ဦး စစ်ဆေးကြည့်ပြီးလို့ အရည်အချင်းမီလို့ ခန့်လိုက်ပြီ"

"ဟုတ်လား"

မာလာနွယ်က နှင်းသစ္စာကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်သည် ။ ချောမွေ့နုနယ်လွန်းသော နှင်းသစ္စာရဲ့ ရူပါကိုမြင်ပြီး စိတ်ထဲမှာ အတော် လေး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည် ။

"ကိုမင်းဆက်က သဘောတူလိုက်ပြီလား"

"ဆရာက အဲဒီကိစ္စကို ဦးကို အပြည့်အဝလွှဲပြီးသားပါ၊ ဦး သဘော ကျရင် ခန့်ဖို့ ပြောပြီးသားဖို့ ဦးက ခန့်လိုက်ပြီ"

ဦးမြက စကားကို ပြတ်ပြတ်ပြောတတ်ပုံပေါ်သည် ။ စကားကို ခပ်ပြ တ်ပြတ်ပြောပြီး နှင်းသစ္စာထိုင်ရမည့် အလုပ်စားပွဲကို ပြပေးသည် ။

"နှင်းသစ္စာ ဒီမှာ ထိုင်နော် အလုပ်ကို မာလာနွယ်နဲ့ ညှိနှိုင်းလုပ်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး"

မာလာနွယ်က နှင်းသစ္စာကို ပညာကောင်းကောင်း ပြပြီး ကောင်း ကောင်း ခိုင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။ ဦးမြထွက်သွားသည် နှင့် မာ လာနွယ်က နှင်းသစ္စာရဲ့ စားပွဲအနားသို့ ရောက်လာသည် ။

"နှင်းသစ္စာ အဲဒီစာရွက်တွေက အသုံးမဝင်တော့ဘူး၊
အားလုံးလိပ်ပြီးတော့ ဟိုလွှင့်ပစ်မယ့်အံ့ဆွဲထဲမှာ သိမ်းလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ မမ"

သူ့ထက် အသက်ကြီးသော အလွန်ခေတ်ဆန်လှပနေသည့် မာလာနွယ်ကို ရိုရိုသေသေပဲ နှင်းသစ္စာက ဆက်ဆံလိုက်သည်။ ။

"ပြီးရင် ဒီမှာ စာနှစ်စောင်ရှိတယ် ရိုက်ထားလိုက်ပါ၊ နေ့ခင်းကို အပြီးလိုချင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

နှင်းသစ္စာက စားပွဲပေါ်က ဘလူးပရင့်ခေါ်သော စာရွက်စာတမ်းများ ကိုယူပြီး သေသပ်စွာလိပ်ကာ မာလာနွယ်ခိုင်းသော ဗီရိုတစ်လုံးရဲ့ အံ့ဆွဲထဲမှာ ထည့်လိုက်သည်။ ။

ကွန်ပျူတာအဖုံးကိုဖွင့်ပြီး မာလာနွယ်ခိုင်းသောစာတွေကို ရိုက်လိုက်သည်။ ။ တစ်စောင်က နှစ်ရွက်သာရှိသော်လည်း ကျန်တစ်စောင်က အရွက်ရေများ သည်။ ။

နှင်းသစ္စာက အမှားအယွင်းမရှိအောင် သေသေသပ်သပ်နှင့် ရိုက်လိုက်သည်။ ။ မာလာနွယ်သည် သူ့ကိုမနှစ်မြို့ပုံပေါ်၍ မာလာနွယ် အပြစ်ရှာ၍ မရအောင် အလုပ်ကိုသပ်ရပ်စွာ လုပ်လိုက်သည်။ ။

အလုပ်တွေကို ဖိစီးစွာလုပ်နေစဉ်မှာ ပဲ မာလာနွယ်က အပြင်ထွက်သွားသည်။ ။ နှင်းသစ္စာကို မြင်မြင်ချင်းခင်နေသော စာရေးမခင်မျိုးသူက မာလာနွယ်လည်း ထွက်သွားရော အနားသို့ ရောက်လာသည်။ ။

"နှင်းသစ္စာက ဒီနေ့မှ အလုပ်ဝင်တာဆိုတော့ မသိတာရှိရင် မေးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

"နှင်းသစ္စာကို သူဌေးက ခန့်လိုက်တာလားဟင်"

"မဟုတ်ပါဘူး ဦးမြက ခန့်လိုက်တာ"

ခင်မျိုးသူက ဖော်ရွေသူပီပီ စကားကိုဆက်ပြီး ပြောနေပြန်သေးသ
ည်။

"သူဌေးနဲ့ မတွေ့သေးဘူးပေါ့နော်"

"ဟင့်အင်း မတွေ့သေးဘူး၊ သူက ဘယ်အခန်းမှာ ထိုင်တာလဲဟင်"

"အပေါ်ထပ်က အခန်းမှာ လေ"

"ဒါဆို နှင်းကို ခေါ်တွေ့မလား မသိဘူး"

"သူဌေးက နိုင်ငံခြားသွားတယ်၊ ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းတော့ ပြ
န်ရောက်မယ်ထင်တယ်"

"ဪ ဟုတ်လား"

"သူဌေး ဦးမင်းဆက်က နိုင်ငံခြားကို ခဏခဏသွားတာပဲလား"

"သွားတယ် နယ်ကိုလည်း ခရီးခဏခဏထွက်တယ်၊ တစ်ချိန်လုံး ဖျ
တ်လတ်သွက်လက်နေတာပဲ"

"အသက်ကြီးပေမဲ့ သွက်လက်တာပေါ့နော်"

နှင်းသစ္စာက ထိုသို့ပြောလိုက်သဖြင့် ခင်မျိုးသူက အားပါးတရ ရယ်
လိုက်သည်။

"နှင်းသစ္စာရဲ့ စကားကိုကြားရင် ဆရာလဲ သေချင်လောက်အောင် စိ
တ်ညစ်သွားမယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင်"

ခင်မျိုးသူကို နားမလည်စွာ မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းလေးနှင့် ကြည့်ပြီး နှင်းသစ္စာမေးသည်။ ။

"အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်လောက်သာ ရှိသေးတဲ့ လူပျိုချောချောကို အသက်ကြီးပြီလို့ ပြောလို့ ပေါ့"

"ဟင် ဦးမင်းဆက်မော်က နှစ်ဆယ့်ရှစ်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"သူက လူပျိုကြီး၊ သူ့မှာ အဖော်ဆိုလို့ သိပ်ပြီးရင်းနှီးပြီး သူ့ရဲ့ အတိုင်ပင်ခံအကြံပေး ကိုသူရိန်ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်း ရှိတယ်၊ သူလဲ လူပျိုကြီးလေ"

"ဪ"

"ဒီကုမ္ပဏီက ဆရာအဖေရှိကတည်းက တည်ထောင်ခဲ့တာ အဖေမရှိတော့ သူပဲ ဦးစီးပြီးလုပ်နေတာလေ"

"ဟုတ်လား"

မစပ်စုပါပဲ ခင်မျိုးသူထံမှ သိချင်သည် များကိုသိရ၍ နှင်းသစ္စာအတွက် အဆင်ပြေသွားသည်။ ။

"မမမာလာနွယ်နဲ့ အတူလုပ်ရင် သတိထားနော်၊ သူက သိပ်ပြီး နမော်နမဲ့နိုင်တာ၊ သူ့ကြောင့် နှင်းသစ္စာ ဒုက္ခမရောက်အောင် ကြည့်နေနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ခုလိုသတိပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ ခင်မျိုးသူရယ်"

"မမမာလာနွယ်က သူဌေးကိုလဲ သိပ်ပိုင်တာ၊ အလုပ်လဲ ဒီလောက်မတော်ပါဘူး၊ ဦးမြက ကြားခံနေလို့ ပြီးတော့ ကိုသူရိန်ကလဲ ကူညီနေလို့ သူ ဟန်ကျနေတာ"

ခင်မျိုးသူက မာလာနွယ်ကို မြင်ပြင်းကတ်နေသဖြင့် မာလာနွယ်ရဲ့ အကြောင်း အခွင့်အရေးရရချင်းပဲ နှင်းသစ္စာကို ဖောက်သည် ချနေသည်။

"မာလာနွယ်ကို အလုပ်မကျွမ်းကျင်ဘဲ သူဌေးက ဘာလို့ ခန့်တာလဲ"

"အလုပ်က ကျွမ်းကျင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ သိပ်နိုင်တယ်၊ သူ့ကို ဆရာက သနားလို့ ခန့်ထားတာ၊ သူက ဆရာရဲ့ အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းရဲ့ မိန်းမလေ၊ ဟိုက ရုတ်တရက်သေသွားလို့ ဆရာက သူ့ကို စောင့်မကြည့်ရှုပြီး အလုပ်ပေးထားတာ"

"ဪ"

မာလာနွယ်သည် မုဆိုးမသာ ဆိုသည် ။ အပျိုရှုံးအောင် လှနေသည် လို့ နှင်းသစ္စာ မှတ်ချက်ချလိုက်သည် ။

"မျိုး အလုပ်တွေရှိသေးလို့ လုပ်လိုက်ဦးမယ်၊ နောက်တော့ အားရင် နှင်းသစ္စာနဲ့ စကားလာပြောမယ် သိလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မမ မာလာနွယ်မရှိမှ လာပြောမှာ သူ့ရှေ့မှာ စကားပြောရင် အလုပ် မလုပ်ဘူးဆိုပြီး ဆရာ့ကို ပြန်ပြီး ကုန်းတိုက်နေဦးမယ်"

"သူက ကုန်းလဲတိုက်တတ်သလား"

"အမလေး တိုက်သမှ သိပ်တိုက် ဆရာက သူ့ကို အပြည့်အဝမယုံလို့"

တော်သေးတယ်"

ခင်မျိုးသူက ပြောချင်တာကို ခရားရေလွှတ် တတွတ်တွတ်ပြောဆိုပြီး သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ ။ နှင်းသစ္စာက မာလာနွယ်ခိုင်းခဲ့သည့် စာရွက်များကို ပြီးစီးအောင် ခပ်သွက်သွက်လေး ရိုက်လိုက်သည်။ ။

မာလာနွယ်က တစ်နာရီကျော်ကျော်လောက် အပြင်ထွက်သွားပြီး ပြန်လာသည်။ ။ သူ့စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှို့သောက်ရင်း နှင်းသစ္စာကို လှမ်းမေးသည်။ ။

"ရိုက်လို့ ပြီးခါနီးပြီလား"

"ပထမတစ်စောင်တော့ ပြီးပါပြီ၊ နောက်တစ်စောင်က စာမျက်နှာများ တော့ မပြီးသေးပါဘူး"

"ရတယ် ပထမအစောင်က ပိုအရေးကြီးတယ်၊ ကျန်တာ ဒီနေ့ပြီးမယ်မဟုတ်လား"

"ညနေလောက်ဆိုရင် ပြီးပါပြီ"

"ကောင်းပြီ ပြီးအောင်ရိုက်လိုက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

နှင်းသစ္စာက ကွန်ပျူတာကို ဆက်ပြီးထိုင်နေသည်။ ။ ထမင်းစားချိန်နားသည့်အခါ မာလာနွယ်က ထွက်သွားပြန်သည်။ ။ ခင်မျိုးသူက မာလာနွယ်ထွက်သွားသည် နှင့် နှင်းသစ္စာအနားကို ရောက်လာသည်။ ။

"ထမင်းဘူးပါတယ်မဟုတ်လား"

"မပါဘူး မျိုးရယ်"

ခင်မျိုးသူက သူ့ကိုယ်သူ မျိုးဟု စကားထဲထည့်ပြောသဖြင့် နှင်းသစ္စာက မျိုးဟု တရင်းတနှီး ခေါ်လိုက်သည်။ ။

"မပါရင် ဒီနားမှာ ဆိုင်ရှိတယ်၊ ထွက်စားမလား"

"အင်း"

"လာလေ မျိုး အဖော်လိုက်ပေးမယ်၊ မျိုးပါ ဆိုင်မှာ စားမယ်"

ခင်မျိုးသူက သူ့ရဲ့ ထမင်းချိုင့်ကိုဆွဲပြီး နှင်းသစ္စာနှင့်အတူ ထမင်းဆိုင်သို့ လိုက်ခဲ့သည်။ ။ တရုတ်ဆိုင်မှာ နှင်းသစ္စာက ထမင်းကြော်တစ်ပွဲနှင့် ကုန်းဘောင်ကြီးကြော်တစ်ပွဲ မှာ လိုက်သည်။ ။

နှစ်ယောက်သား အတူထမင်းစားရင်းနှင့် ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကအကြောင်းတွေ ပြောကြပြန်သည်။ ။

"မမ မာလာနွယ်က ဒီလိုပဲ အပြင်ခဏခဏ ထွက်သွားတာပဲလား"

"ဟုတ်တယ် သူက အရောင်းပြခန်းကိုလဲ သွားရသေးတယ်လေ"

"အရောင်းပြခန်း ရှိသေးလို့ လား"

"ရှိတယ် ကားပစ္စည်းအပိုတွေ ရောင်းတဲ့ ပြခန်း ရှိသေးတယ်၊ သူက အဲဒီကိုလဲ နေ့တိုင်းသွားရသေးတယ်"

"သူ့တာဝန်က ကြီးသားပဲနော်"

"သူ့တာဝန်က ကြီးပေမဲ့ အဲဒီတာဝန်ကို ဦးမြက တော်တော်များများ ခွဲယူထားပါတယ်၊ ဆရာရဲ့ မျက်နှာကြောင့် ဦးမြကလဲ မာလာနွယ်ရဲ့ အရည်အချင်းကို မကြိုက်ပေမဲ့ ကူညီရတာပေါ့"

မာလာနွယ်သည် မင်းဆက်မော်အပေါ်တွင် အလွန်လွှမ်းမိုးသည် ဆိုသည့် အရိပ်အယောင်ကို နှင်းသစ္စာမြင်က ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

နှင်းသစ္စာမြိုင်က ထမင်းစားရင်းနှင့် ခင်မျိုးသူထံမှ သတင်းအတော်များများကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။ လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်ပြီး ထမင်းကို မြန်မြန်စားလိုက်သည်။ ။

လုပ်စရာအလုပ်တွေကျန်သေး၍ အချိန်ကို မဖြုန်းချင်သဖြင့် စားသောက်ပြီး ထမင်းဆိုင်မှ ပြန်သည်။ ။

"နှင်းသစ္စာကလဲ ထမင်းစားချိန်က မကုန်သေးပါဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် မျိုးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပထမဦးဆုံးနေ့မှာ မမမာလာခိုင်းတဲ့ အလုပ်ကို ပြီးပြတ်ချင်လို့ ပါ"

"ဪ ဒါဆို ပြန်ကြတာပေါ့"
